

Jaume C. Pons Alorda

cuixes pregàries, el panxut ventre de la matriarca apoteòsica,
el cony demencial del Triomf.

Tantes vegades he nascut gràcies a tu i al teu empènyer
i totes conquerint el més ací i el més enllà.

Amb ànima de vencedor
inauguro aquest país anomenat Afany que representes
tot llegant, al meu pas, en honor teu,
un rastre compulsiu d'apogeus i clímaxs.

EL COMETIDOR DE L'IMPUR

La Besllum m'alleta
no fins que m'afarto, no, fins al punt
de fer-me'n voler més i més,
insaciable de mi,
legislador d'un ordre que es consagra a l'omniscient,
oxigenant-me en la contracció
del vi erecte, soberbi i impúdic.

Arcà de mi mateix, dins meu existeix la nau que reté
els destins i els nuclis múltiples
allà on
em clono per engendrar una milícia

artesana
infectada
de
voluntats.

Semioculta, demiúrgica,
com la dida que mai no vaig requerir,
m'ensenya a estimar la incandescència.

Ara sí puc confirmar
que he après a viure en el deliri.

Jaume C. Pons Alorda

21-19 POTA DE LLEÓ

A Joan Vigó

*But ah, but O thou terrible, why wouldst thou rude on me
Thy wring-world right foot rock? lay a lionlimb against me? scan
With darksome devouring eyes my bruised bones?
GERARD MANLEY HOPKINS*

Em varen electrocutar amb una torradora
i una piscina d'aigua gelada,
em varen enverinar entre les mates
mentre les guineus contemplaven la meva agonia,
em varen devorar a trossets dins del frit de matances,
com al pelicà, al porc, a la rata que jo ja era,
em varen caçar com a un cocodril
i penjaren la meva pell a la trona de la reina,
em varen afusellar amb fletxes,
el meu cos com un niu d'orificis i vergues d'acer,
em varen socarrar a la foguera,
sonaven els càntics al meu voltant,
i hi havia cendres a la meva boca,
em varen decapitar i feren
una navalla amb les meves vèrtebres,
em varen dilapidar, m'ofegaren,
em varen fer tot el que varen voler
i més
però jo sempre tornava
sols perquè tu
em digueres
un dia, ho recordo,
que jo no podia sucumbir.

D'Era (LaBreu Edicions, 2018)